

ΜΙΑ ΤΥΧΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

Κάθε καλοκαίρι πηγαίνουμε διακοπές στο αγαπημένο νησί τη Λήμνο.

Η Λήμνος έχει μεγάλη ιστορία και κατά καιρούς έχουν ακουστεί διάφορες παραδόσεις και θρύλοι για αγάλματα και ευρήματα που έρχονται στο φως και μας θυμίζουν το παρελθόν μας.

Όλα αυτά στριφογύριζαν στο μυαλό μου και ένα απόγευμα ξεκινήσαμε με τον αδερφό μου να ποτίσουμε το χωράφι που είχε φυτέψει η γιαγιά μου με ελιές.

Ανοιξαμε τη βρύση και αφήσαμε το νερό να ποτίζει τις ελιές ενώ εμείς απολαμβάνουμε τον καθαρό αέρα και τη μυρωδιά της θάλασσας.

Εκεί που ποτίζαμε παρατήρησα ότι το νερό δεν έμενε στο αυλάκι, αλλά κάπου χανόταν και ξαφνικά είδα κι ένα κουνελάκι να βγαίνει από μια τρύπα.

Πήγα κοντά και τι να δω η τρύπα απ' όπου βγήκε το κουνέλι ήταν κάτι σαν υπόγειο δωμάτιο. Έτσι εξηγείται σκέφτηκα και ότι το νερό χανόταν. Ειδοποίησα αμέσως τους γονείς μου, τη γιαγιά μου και τον παππού μου να έρθουν και να δουν τι ανακάλυψα. Ο αδερφός μου που δεν καθόταν ήσυχος άρχισε να σκάβει με τα χέρια του. Πήγα κοντά του να τον βοηθήσω και τι να δω... ένα μεγάλο αγγείο μέσα στα χώματα άρχισε να φαίνεται. Θα ήθελα να είχε και θησαυρό μέσα, αλλά ήταν άδειο. Σε λίγη ώρα ήρθαν οι γονείς μου. Βοήθησα να βγάλουμε το αγγείο από το χώμα και κάλεσαν τη αρχαιολογική υπηρεσία για να το παραλάβει.

Μόλις είδα το αγγείο αμέσως σκέφτηκα όλα όσα είχα μάθει στην Ιστορία. Το αγγείο είχε γεωμετρικά σχέδια, οριζόντιες γραμμές, μαίανδρο και ρόμβους. Σίγουρα θα ανήκε στη γεωμετρική εποχή είπα.

Ύστερα από λίγο ήρθαν και οι ειδικοί της αρχαιολογικής υπηρεσίας. Πήραν το αγγείο με πολλή μεγάλη προσοχή και μας είπαν ότι σε λίγο καιρό θα το δούμε στο μουσείο. Η χαρά μας ήταν απερίγραπτη!

Πράγματι τον επόμενο χρόνο πήγαμε επίσκεψη στο μουσείο με το σχολείο μας και το είδαμε. Μέσα σε μια βιτρίνα ήταν το αγγείο που βρήκαμε. Καθαρό, περιποιημένο στόλιζε την αίθουσα μαζί με άλλα ευρήματα που χρονολογούνται 8^ο αιώνα π.Χ. Το φωτογράφισα και στη σκέψη μου άρχισε να ξετυλίγεται η ιστορία του από τον κεραμοποιό μέχρι το μουσείο...

Ελισάβετ Κουφοπούλου Α2